EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2020/1942

af 14. maj 2020

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af budgettet for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) for regnskabsåret 2018

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af budgettet for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed for regnskabsåret 2018,

— der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,

— der henviser til udtalelse fra Økonomi- og Valutaudvalget,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0059/2020),

A. der henviser til, at det endelige budget for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (»myndigheden«) for regnskabsåret 2018 ifølge myndighedens oversigt over indtægter og udgifter ([1]) var på 44 191 067 EUR, hvilket svarer til en stigning på 5,02 % sammenlignet med 2017; der henviser til, at myndigheden finansieres ved hjælp af et bidrag fra Unionen (26,59 %), bidrag fra de nationale tilsynsmyndigheder i medlemsstaterne (46,44 %) samt gebyrer fra de enheder, som der føres tilsyn med (25,78 %) ([2]);

B. der henviser til, at Revisionsretten i sin beretning om årsregnskabet for myndigheden for regnskabsåret 2018 (»Revisionsrettens beretning«) fastslår, at den har fået rimelig sikkerhed for, at myndighedens årsregnskab er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige;

Budgetmæssig og økonomisk forvaltning

1. bemærker med tilfredshed, at budgetovervågningsindsatsen i regnskabsåret 2018 resulterede i en budgetgennemførelsesgrad på 99,99 %, hvilket svarer til et lille fald på 0,01 % i forhold til 2017; bemærker, at udnyttelsesgraden for betalingsbevillingerne var på 88,87 %, hvilket svarer til et fald på 0,89 % i forhold til året før;

2. bemærker, at myndigheden ifølge Revisionsrettens beretning afkræver kreditvurderingsbureauer gebyrer i henhold til den relevante gebyrforordning, og at disse gebyrer udelukkende bør dække myndighedens udgifter vedrørende registrering og certificering af samt tilsyn med kreditvurderingsbureauer; bemærker, at de gebyrer, som myndigheden opkrævede af kreditvurderingsbureauer, i 2017 oversteg disse udgifter med 853 950 EUR, og at myndigheden brugte dette overskud på andre aktiviteter, mens udgifterne i 2018 oversteg de gebyrer, der var opkrævet af kreditvurderingsbureauerne, med 224 664 EUR; bemærker, at den kumulerede afvigelse for perioden fra 2015 til 2018 beløber sig til 540 412 EUR; bemærker endvidere, at myndigheden opkræver gebyrer af transaktionsregistre i overensstemmelse med den relevante gebyrforordning, og at sådanne gebyrer udelukkende bør dække udgifter i forbindelse med registrering af og tilsyn med transaktionsregistre; bemærker, at myndighedens udgifter til registrering af og tilsyn med transaktionsregistre i 2017 oversteg de opkrævede gebyrer med 452 466 EUR, og at myndighedens udgifter på samme område i 2018 oversteg de opkrævede gebyrer med 30 882 EUR; bemærker, at den kumulerede afvigelse for perioden fra 2015 til 2018 beløber sig til 545 735 EUR (eller 6 %); bemærker, at selv om myndigheden fulgte Kommissionens vejledning kan sådanne over- og underskud føre til en årlig krydsfinansiering af aktiviteter; noterer sig myndighedens svar om, at den i 2017 var nødt til at omfordele ressourcer til arbejde vedrørende en særlig risiko i forbindelse med transaktionsregistre, hvilket resulterede i en forskel mellem de opkrævede gebyrer og de faktiske udgifter, selv om den altid har anvendt Kommissionens vejledning om budgetteringsmodellen til sine gebyrer, og at eventuelle ubalancer på kort sigt skal opvejes på lang sigt; opfordrer myndigheden til fortsat at begrænse krydsfinansieringen, så længe der ikke er tilbagevendende og betydelige afvigelser i myndighedens budget;

3. bemærker, at de kumulerede overskud i perioden 2015-2018, som hidrører fra gebyrer betalt af kreditvurderingsbureauer for registrering og certificering af og tilsyn med disse enheder, beløber sig til 0,5 mio. EUR; er af den opfattelse, at disse overskud bør være midlertidige og ikke bør anvendes til permanent krydsfinansiering af andre aktiviteter;

([1]) EUT C 19 af 15.1.2019, s. 1.
([2]) EUT C 19 af 15.1.2019, s. 3.

Performance

4. bemærker, at myndigheden fuldførte 90 % af aktiviteterne i sit årlige arbejdsprogram;

5. bemærker, at gennemførelsen af MiFID II var det største projekt, som myndigheden leverede i 2018; bemærker endvidere, at en af myndighedens vigtigste udfordringer og målsætninger var forberedelsen af en velordnet proces til håndtering af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen uden en aftale, hvor der ville være behov for en større indsats i en situation med usikkerhed;

6. noterer sig, at myndighedens arbejdsbyrde er under konstant udvikling og både omfatter reguleringsmæssige opgaver og håndhævelse og anvendelse af EU-retten;

7. bemærker, at myndigheden sammen med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) er en del af et blandet udvalg, der har til formål at sikre tværsektoriel sammenhæng og fælles holdninger i forbindelse med tilsyn med finansielle konglomerater og andre tværsektorielle spørgsmål, og at den deler en regnskabsfører med Den Europæiske Unions Jernbaneagentur og har deltaget i mange fælles udbud med andre agenturer og altid har søgt effektivitet gennem samarbejde; opfordrer kraftigt myndigheden til aktivt at søge yderligere og bredere samarbejde med alle EU-agenturerne;

8. noterer sig på baggrund af de bemærkninger, dechargemyndigheden har fremsat i forbindelse med den eksterne evaluering af de tre europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er), der blev gennemført i 2017, at lovgivningsprocessen vedrørende gennemgangen af ESA'erne blev afsluttet med et positivt resultat i foråret 2019, og bemærker, at ændringerne af både Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ([3]) og den relevante sektorspecifikke EU-lovgivning nu gennemføres i overensstemmelse hermed;

9. glæder sig over myndighedens undersøgelse af udbyttearbitrageordninger såsom Cum-Ex og Cum-Cum; opfordrer myndigheden til at drage konkrete konklusioner fra denne undersøgelse med henblik på at standse igangværende praksis og forhindre fremtidig praksis, der truer Unionens finansielle markeders integritet;

10. glæder sig over myndighedens rapport fra juli 2019 med titlen »Preliminary findings on multiple withholding tax reclaim schemes« (foreløbige konklusioner om flere forskellige ordninger for refusion af udbytteskat) som reaktion på Europa-Parlamentets beslutning af 29. november 2018 om Cum-Ex-skandalen: økonomisk kriminalitet og huller i den nuværende lovgivning (2018/2900(RSP)), hvori Parlamentet anmodede myndigheden om at foretage en undersøgelse af ordninger som f.eks. Cum-Ex og Cum-Cum; glæder sig endvidere over, at myndighedens tilsynsråd har godkendt iværksættelsen af en formel undersøgelse i henhold til artikel 22, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1095/2010; opfordrer myndigheden til at drage konkrete konklusioner fra denne undersøgelse med henblik på at standse igangværende praksis og forhindre fremtidig praksis, der truer Unionens finansielle markeders integritet;

11. understreger, at myndighedens rolle med hensyn til at fremme en fælles tilsyns- og reguleringsordning i hele det europæiske finansielle system er afgørende for at sikre finansiel stabilitet, et bedre integreret, mere effektivt og mere sikkert finansielt marked og en høj grad af forbrugerbeskyttelse i Unionen ved at fremme retfærdighed og gennemsigtighed på markederne for varer og finansielle tjenesteydelser;

12. understreger, at myndigheden i forbindelse med udøvelsen af sine aktiviteter skal lægge særlig vægt på at sikre forenelighed med EU-retten og at overholde proportionalitetsprincippet og de grundlæggende principper for det indre marked;

13. er bekymret over, at gennemførelsen af tilsynsbestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 ([4]) i form af retningslinjer og spørgsmål og svar kan overbebyrde mindre aktører og dermed mindske konkurrencen på markedet ([5]);

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1).

([5]) Baseret på feedback fra Creditreform Rating AG.

14. understreger, at myndigheden, idet den sikrer, at den udfører alle sine arbejdsopgaver fuldt ud og inden for tidsfristen, bør holde sig til og fuldt ud udnytte de opgaver og det mandat, den er blevet tildelt af Parlamentet og Rådet, og at myndigheden aldrig må forsøge at gå ud over sit mandat; påpeger, at fokus på det mandat, som Parlamentet og Rådet har givet, vil føre til en mere effektiv og produktiv anvendelse af ressourcerne;

Personalepolitik

15. bemærker, at stillingsfortegnelsen var gennemført med 95,51 % pr. 31. december 2018 med 149 midlertidigt ansatte ud af de 156 midlertidigt ansatte, som var godkendt i henhold til Unionens budget (sammenlignet med 150 godkendte stillinger i 2017); bemærker, at der i 2018 desuden var 68 kontraktansatte og 14 udstationerede nationale eksperter, der arbejdede for myndigheden;

16. sætter spørgsmålstegn ved, om de ressourcer, der er afsat til myndigheden, er tilstrækkelige til, at den kan udføre sine stadig flere opgaver, f.eks. inden for securitisation, prospekt 3 og pengemarkedsforeninger, hvor arbejdsbyrden er steget, men hvor der ikke er bevilget nyt personale;

17. noterer sig med tilfredshed, at myndigheden har indberettet en lige kønsfordeling for så vidt angår den øverste ledelse (én mand og én kvinde) og bestyrelsesmedlemmer (tre mænd og tre kvinder);

18. noterer sig, at personaleudskiftningsraten for myndigheden var på 6,9 %, hvilket opfyldte myndighedens mål om under 10 %;

19. noterer sig, at myndigheden har vedtaget en politik for beskyttelse af personers værdighed og forebyggelse af chikane og har ajourført sine tidligere regler ved hjælp af en afgørelse vedtaget af bestyrelsen i december 2018 i overensstemmelse med Kommissionens model; bemærker, at myndigheden udpeger fortrolige rådgivere og organiserer regelmæssige informationsmøder;

20. stiller spørgsmålstegn ved, om anvendelsen af vikarer og eksterne konsulenter i stedet for en forøgelse af antallet af egne ansatte er den bedste udnyttelse af ressourcerne på lang sigt;

21. bemærker, at Revisionsretten har konstateret en tværgående tendens i agenturerne til at bruge eksternt personale ansat i IT-konsulentroller; opfordrer til, at afhængigheden af ekstern rekruttering på dette vigtige og følsomme område reduceres mest muligt for at begrænse eventuelle risici;

Udbud

22. bemærker, at myndigheden ifølge Revisionsrettens beretning anvender kontrakter med IT-virksomheder, som er formuleret på en måde, der i praksis kunne svare til tilrådighedsstillelse af vikarer i stedet for levering af klart definerede IT-tjenester eller -produkter, selv om specifikke regler i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF ([6]) bør finde anvendelse, og at tilrådighedsstillelse af vikaransatte kun kan ske gennem kontrakter med autoriserede vikarbureauer; bemærker, at anvendelse af IT-tjenesteydelseskontrakter til at stille arbejdskraft til rådighed ikke er i overensstemmelse med Unionens sociale og beskæftigelsesmæssige bestemmelser og indebærer retlige og omdømmemæssige risici for myndigheden; opfordrer myndigheden til at sikre, at der i forbindelse med kontrakter undgås enhver forveksling mellem indkøb af IT-ydelser og tilrådighedsstillelse af vikaransatte;

23. bemærker, at myndigheden ifølge Revisionsrettens beretning i 2018 iværksatte et udbud med henblik på leje af nye kontorlokaler i Paris; bemærker, at myndigheden i første omgang havde planlagt et fælles udbud med andre EU-organer såsom EBA, der på daværende tidspunkt var ved at forberede sin flytning fra London til Paris; bemærker, at myndigheden og EBA analyserede sig frem til, at de påtænkte fordele ved et fælles udbud ikke ville blive opnået, og at myndigheden og EBA afholdt særskilte udbud med henblik på leje af kontorlokaler og dertil relaterede tjenesteydelser og dermed forspildte muligheden for at opnå stordrifts- og effektivitetsgevinster; opfordrer myndigheden til at styrke sit samarbejde med de andre agenturer og anvende fælles udbudsprocedurer, hvor det er muligt, for ikke at forspilde muligheder for stordrifts- og effektivitetsgevinster;

24. bemærker, at myndigheden har gjort en betydelig indsats med hensyn til at udarbejde udbudsdokumenter vedrørende leje af nye kontorlokaler og metoden til vurdering af tilbud, men at den stadig er nødt til at forbedre dokumentationen og sporbarheden af sine tilbudsevalueringer; bemærker, at indholdet af evalueringsrapporterne, især som følge af at de tjener som hovedreference i de forskellige faser af udbudsprocedurerne — bør være fyldestgørende og indeholde alle relevante oplysninger;

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF af 19. november 2008 om vikararbejde (EUT L 327 af 5.12.2008, s. 9).

Forebyggelse og håndtering af interessekonflikter samt gennemsigtighed

25. bemærker, at 28 % af myndighedens budget stammer fra gebyrer, der opkræves af de enheder, som den fører tilsyn med; bemærker, at der er gennemført foranstaltninger for at mindske eventuelle interessekonflikter, og at disse foranstaltninger er blevet revideret; opfordrer myndigheden til at fortsætte med at aflægge rapport til dechargemyndigheden om de foranstaltninger, den har truffet for at sikre, at der ikke opstår interessekonflikter; bemærker endvidere, at myndigheden mener, at det ville være ineffektivt, hvis Kommissionen opkrævede gebyrerne, og at risikoen for unøjagtigheder og regnefejl og dermed for omdømmemæssig skade ville stige;

26. glæder sig over offentliggørelsen af referaterne fra interessentmøder, således som Den Europæiske Ombudsmand havde anmodet om; opfordrer myndigheden til at følge Den Europæiske Ombudsmands forslag om i sine oplysninger til offentligheden at medtage en angivelse af, hvorvidt der findes detaljerede referater af et specifikt møde med interessenter, som således vil kunne gøres til genstand for en anmodning om aktindsigt, forudsat at indholdet ikke er kommercielt følsomt;

27. understreger betydningen af en åben, effektiv og uafhængig forvaltning for alle EU-agenturer og Unionen som helhed; minder om problemet med interessekonflikter, der opstår som følge af »svingdørssituationer«, og understreger behovet for en samlet retlig ramme til håndtering af sådanne spørgsmål;

Intern kontrol

28. noterer sig på baggrund af dechargemyndighedens bemærkninger og kommentarer om Kommissionens Interne Revisionstjenestes (IAS's) revision af peerevalueringer af de nationale kompetente myndigheder, at alle relaterede foranstaltninger er blevet afsluttet;

29. noterer sig, at IAS ifølge Revisionsrettens beretning i 2018 udsendte revisionsrapporten »Revenues and Activity Based Management in the European Securities and Market Authority«, og at myndigheden har udarbejdet en handlingsplan for at adressere de områder, hvor der er behov for forbedringer; anmoder myndigheden om at aflægge rapport til dechargemyndigheden om de foranstaltninger, der er truffet i denne forbindelse;

Øvrige bemærkninger

30. noterer sig, at Det Forenede Kongeriges forventede udtræden af Unionen i 2018 havde en betydelig indvirkning på myndighedens planlagte arbejde og resultater og skabte en stor mængde forberedende arbejde, navnlig inden for tilsynskonvergens, forebyggelse af fragmentering og regelarbitrage og direkte tilsyn og risikovurdering; bemærker, at myndigheden i detaljer analyserede, hvilken operationel virkning Det Forenede Kongeriges forventede udtræden af Unionen ville have for dens organisation, og at den har afsat særligt personale til at yde rådgivning og regelmæssigt rapportere om disse spørgsmål;

31. opfordrer myndigheden til at fokusere på at udbrede resultaterne af sin forskning til offentligheden og til at nå ud til offentligheden via de sociale medier og andre medier;

32. understreger, at det finansielle system har et ansvar for at håndtere bæredygtighedsudfordringer og sikre, at Unionen opfylder sine forpligtelser i henhold til Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer; fremhæver myndighedens afgørende rolle med hensyn til at integrere miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer i den lovgivningsmæssige og tilsynsmæssige ramme og med hensyn til at mobilisere og lede private kapitalstrømme i retning af bæredygtige investeringer; understreger derfor behovet for tilstrækkelige ressourcer til at overvåge de finansielle institutioners og de nationale kompetente myndigheders gennemførelse af denne ramme;

33. henviser med hensyn til de øvrige bemærkninger, der ledsager dechargeafgørelsen, og som er af horisontal karakter, til sin beslutning af 14. maj 2020 ([7]) om agenturernes resultater, økonomiske forvaltning og kontrol.

([7]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0121.